

реформирование необхідно проводить поступенно с учетом времени необходимого на подготовку и переподготовку отечественных бухгалтеров и аудиторов в соответствии с МСФО, а также времени необходимого на разработку адекватной программы преобразования с четким определением ролей и последовательности реформирования.

Список использованных источников:

1. Голов С.Ф., Костюченко В.Н. Бухгалтерский учет и финансовая отчетность по международным стандартам. – К.: Фактор, 2008. – 1008 с.
2. Каменська Т. Міжнародні стандарти фінансової звітності в Україні: сучасний стан, практика й проблеми впровадження / Т. Каменська // Бухгалтерський облік і аудит. – 2012. – № 12. – С. 39-43.
3. Федун С. Реформування системи бухгалтерського обліку: шляхи її подальшого вдосконалення відповідно до міжнародних стандартів / С. Федун // Наука молода.-2010.- №7. – С. – 186-189.

Присяжнюк О.М.

студентка,

Вінницький соціально-економічний інститут,

Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

ПРОБЛЕМИ СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Найважливішим і найпершим джерелом отримання інформації про фінансовий стан будь-якого суб'єкта господарювання є фінансова звітність. Для прийняття рішень керівництву і зовнішнім користувачам необхідні якісна інформація (підготовлена у відповідності з одним набором стандартів, що застосовуються послідовно), яка дає можливість зіставляти показники компанії в декількох періодах, а також звітності різних компаній за один період. Такими стандартами можуть бути і українські стандарти бухгалтерського обліку ПСБО, і міжнародні стандарти МСФЗ.

Даному питанню присвячені праці багатьох вітчизняних науковців таких, як Н.Борщ, С.Голов, Б.Гринив, С.Зубілевич, Г.Нашкерская, В.Пархоменко, М.Проданчук, Л.Янчева та багато інших. Однак обрана тема дослідження потребує доопрацювань.

Міжнародні стандарти фінансової звітності – це набір документів (стандартів та інтерпретацій), що регламентують правила складання фінансової звітності, необхідної зовнішнім користувачам для прийняття ними економічних рішень відносно підприємства [1].

Поштовхом до впровадження МСФЗ в Україні стало прийняття Кабінетом Міністрів України «Програми реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів»[2]. Дане впровадження викликане тим, що українські стандарти не відповідали повною мірою потребам сучасних користувачів фінансової звітності –інвесторів, акціонерів, фінансових інститутів та ін. Це пов'язано з тим, що історично українські стандарти формувалися з врахуванням інтересів одного єдиного користувача –держави. Вітчизняна облікова система повністю відповідала моделі функціонування планової економіки і була достатньо ефективною в тих умовах, але не пристосована для відображення господарських фактів у нових економічних умовах.

Фінансова звітність, складена згідно з МСФЗ, відповідає інтересам ринкової економіки та великому колу користувачів.

Таким чином, МСФЗ сьогодні – це об'єктивна реальність, єдиний підхід до ведення бухгалтерського обліку в усьому світі, що має велике практичне значення для складання фінансової звітності

Звітність включає в себе не тільки таблиці даних, але й описи фактів, що є важливими для користувачів. Така звітність дозволяє характеризувати не тільки обсяги та динаміку, але й якість господарської діяльності організації.

МСФЗ направлені на вираження найобережніших оцінок господарської діяльності підприємства. Такий підхід надає фінансовій інформації додаткову цінність, так як не дозволяє формувати завищених очікувань відносно до господарюючого суб'єкта [3, с. 15].

Головне завдання трансформації національній системи бухгалтерського обліку полягає в прискоренні процесу її проведення у відповідність з вимогами ринкової економіки і міжнародними стандартами бухгалтерського обліку, і наданої суб'єктам господарювання можливостей визначити рамки і форми управлінського обліку.

Бухгалтерські служби, на які покладено складання фінансової звітності за міжнародними стандартами, мають певні проблеми при трансформації фінансової звітності, які виникають з таких обставин:

- Неопрацьована методика трансформації.
- Розбіжності у методиках розрахунків статей фінансової звітності.
- Небажання незалежних аудиторів співпрацювати зі службами, відповідальними за трансформацію.
- Недостатня кваліфікація виконавців [3, с. 128].

Приведення національної системи бухгалтерського обліку у відповідність з вимогами ринкової економіки і міжнародними стандартами бухгалтерського обліку здійснюється за такими напрямками:

- законодавче закріплення принципів ведення бухгалтерського обліку;
- формування нормативної бази положення (стандарти); методичне забезпечення (інструкції, методичні вказівки, коментарії);
- кадрове забезпечення (підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації спеціалістів бухгалтерського обліку);
- міжнародне співробітництво (вступ і активна робота в міжнародних спеціалізованих професійних організаціях).

Мінімізувати різницю між звітністю, складеною власними бухгалтерськими службами та незалежними аудиторами, дозволить проведення процесу трансформації у такій послідовності [3, с. 154]:

- 1) розробка облікової політики щодо складання МСФЗ та викладення її основних принципів
- 2) складання Регламенту трансформації з докладним викладенням усіх практичних моментів;
- 3) узгодження з незалежними аудиторами методик та підходів, які використовуватимуться при оцінці статей звітності;
- 4) автоматизація процесу трансформації;
- 5) максимально можливе наближення методологічних засад за національними та міжнародними стандартами бухгалтерського обліку;
- 6) проведення консультацій незалежними аудиторськими компаніями.

Трансформація національних фінансових звітів у звітність за міжнародними стандартами – складний процес, який потребує впевнених професійних знань, знань міжнародних стандартів, вміння застосовувати знання на практиці.

Отже, звітність завжди посідала особливе місце в управлінні як окремого суб'єкта підприємницької діяльності, так і держави в цілому, що зумовлено зведеним характером її даних. На основі звітності розкривається стан виробничо-фінансової діяльності юридичних осіб та пізнається складність суспільного життя.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996 – XIV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ligazakon.ua>.

2. Програма реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів, затверджена постановою Кабінету міністрів України від 28 жовтня 1998 р. № 1706 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>

3. Камлик М.І. Бухгалтерський облік та звітність в Україні: закони, постанови, інструкції, стандарти бухгалтерського обліку, документація та інвентаризація, основні засоби, грошові кошти, матеріальні цінності / М.І.Камлик. – К.:Атіка, 2008. – 800 с.

Сагарьова Д.О.

аспірант, викладач,

Одеський національний економічний університет

ПОСТМИТНИЙ КОНТРОЛЬ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

На сучасному етапі трансформації митної системи України шляхом наближення вітчизняного митного законодавства до світових стандартів, на перший план виходять нові форми організації та забезпечення митного контролю. Одним з найголовніших напрямків гармонізації та спрощення митних процедур є впровадження постмитних перевірок суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Постмитний контроль передбачає перевірку вже здійснених суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності операцій шляхом визначення їх законності, економічної доцільності та повноти виконання всіх зобов'язань за результатами таких операцій.

Аналіз робіт вітчизняних та зарубіжних авторів доводить, що в науковому середовищі немає єдиної думки щодо визначення процедур контролю після митного оформлення. У науковій літературі вживаються різноманітні терміни: «митний пост-аудит контроль», «митний пост-аудит», «постмитний контроль», «митний аудит» і т.д.

У вітчизняних нормативно-правових актах поняття, тотожні сутності постмитного контролю теж чітко ніде не визначені. Але в них містяться положення щодо перевірок суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності після митного оформлення, що у загальних рисах відповідає сутності постмитного контролю. Так, у статті 345 Митного кодексу України вживається такий термін: документальна перевірка – це сукупність заходів, за допомогою яких митні органи переконуються у правильності заповнення митних декларацій, декларацій митної вартості та в достовірності зазначених у них даних, законності ввезення (пересилання) товарів на митну територію України або на територію вільної